

Homilia Kardynała Tomasza Collinsa

Niedziela Szafarstwa: 18 września 2022 r.

Ewangelia: Łukasz 16:1-13

Pamiętam, kiedy byłem klerykiem, wczesnym rankiem w kaplicy seminaryjnej sprawowana była Msza św. i ksiądz w bardzo sprytny sposób przyciągnął naszą uwagę. Wziął mały woreczek z centami, pięciocentówkami i dziesięciocentówkami i podczas homilii wyrzucił jego zawartość na marmurową podłogę kaplicy, tak że wszystkie brzęcząc rozsypały się po marmurowej posadzce. Każdy, kto był jeszcze zaspany bardzo szybko się obudził. Kapłan powiedział coś, co ciągle pamiętam, mimo że minęło już ponad 50 lat: my, którzy służymy Panu, musimy uczyć się od tych, którzy służą tylko mamonie, zwykłemu bogactwu – rzeczom ziemskim.

By zdobyć te małe pieniążki, by zdobyć dobra materialne, ludzie są gotowi poświęcić czas, energię i kreatywność - wykorzystać wszystkie swoje talenty i zdolności, tylko po to, aby zdobyć te monety, które toczyły się po podłodze...tak nieistotne na wielką skalę. My, którzy otrzymaliśmy orędzie Ewangelii, zaproszenie do Królestwa Bożego i łaskę sakramentów, zwłaszcza Najświętszej Eucharystii; my, którzy otrzymaliśmy tak wiele darów od Pana i ten krótki czas na ziemi, mamy za zadanie mądrze i inteligentnie korzystać z talentów jakie posiadamy. Tymczasem troszczymy się o rzeczy i sprawy, które nie są zbyt wiele warte. Dzieci światłości, służą Pana, muszą wiedzieć, jak skutecznie korzystać z darów, którymi Bóg ich obdarzył. To bardzo ważna myśl, nad którą musimy się zastanowić, zwłaszcza w tym dniu, kiedy w całej archidiecezji zatrzymujemy się nad wielkim darem jakim jest szafarstwo – służba drugiemu człowiekowi.

Jesteśmy stewardami, czyli szafarzami, a więc jesteśmy sługami, którym powierzono dary czasu, talentu i majątku. Bóg obdarzył nas życiem i cennym darem czasu. Dał nam talenty i wspiera nas na różne sposoby. Przede wszystkim obdarzył nas wielką łaską wiary, a także wieloma

dobrami materialnymi. Powierzył nam je tylko na chwilę, abyśmy mogli korzystać z nich mądrze i przynajmniej z taką kreatywnością i energią, jak ci, którzy służą fałszywym bogom lub biorą udział w pościgu za rzeczami dużo mniej drogocennymi.

W mądrości Kościoła istnieje wspaniały sposób spoglądania na szafarstwo, czyli na to, jak żyć jako osoba, której Bóg powierzył dary czasu, talentu i majątku i jak z nich korzystać dla chwały Boga w służbie bliźniemu.

Ta odrobina mądrości mówi: „**Spójrz, oceń i działaj**”. Musimy wyraźnie „**zobaczyć**” sytuację, w której żyjemy. Musimy być przenikliwi, bystrzy i roztropni w jasnym postrzeganiu rzeczywistości, aby podejmować dobre decyzje. Musimy „**ocenić**” daną sytuację zgodnie z zasadami Ewangelii, bo jesteśmy powołani do innego świata. Następnie musimy „**działać**” skutecznie, przynajmniej tak twórczo, mądrze i sprytnie, jak dzieci tego świata, które oddają się mniejszym celom. Służymy Panu, a naszym celem jest Królestwo Boże. Jesteśmy Mu więc winni, aby żyć co najmniej tak owocnie i twórczo jak dzieci tego świata.

Przyjrzyjmy się, co Bóg mówi do nas w dzisiejszych czytaniach. Przede wszystkim musimy „**zobaczyć**”. W naszym przypadku musimy zobaczyć nie tylko jak szafarz czy rządca z dzisiejszej Ewangelii – on niedługo straci posadę; musimy zobaczyć w pełni świat, w którym żyjemy. Musimy zobaczyć tych, którzy są w potrzebie. Musimy widzieć oblicze Chrystusa we wszystkich cierpiących. Musimy zobaczyć w bliźnich to, że oni również mogą być pomocni w przybliżaniu nas do Chrystusa. Musimy zobaczyć we własnym sercu nasze własne słabości, za które żałujemy, ale także dary, które dał nam Bóg. Jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu, prorok Amos mówi o tych, którzy gnębią ubogiego, zadają innym cierpienie, fałszują wagę i kupują biednych za srebro. Musimy być czujni na to, co dzieje się w świecie i wykorzystywać dary, które Bóg powierzył nam – szafarzom swojego stworzenia, byśmy dobrze, skutecznie i twórczo wykorzystali je w celu szerzenia miłości Boga, która staje się autentyczna i realna w świecie poprzez miłość do osoby w potrzebie. Przede wszystkim musimy zwrócić uwagę na bliźniego.

„**Oceń**” to kolejny krok. Musimy oceniać zgodnie z Ewangelią Jezusa Chrystusa. Oceniać, nie w sensie bycia sędzią, ale kierując się zasadami, które pomogą nam wiedzieć, jak postępować w danej sytuacji.

Oczywiście rządcą z Ewangelii był rządcą niegodziwym i nieuczciwym i Pan go za to nie pochwalił. Kierował się własnymi egoistycznymi wartościami, patrząc tylko na to, jak zaspokoić własne potrzeby. Jezus tymczasem wychwala szafarza z Ewangelii za mądre postępowanie, chociaż to służba niegodnemu celowi. O ileż zatem mądrzej powinniśmy postępować dla godnych celów według zasad, które odnajdujemy w dzisiejszym drugim czytaniu i w całej Ewangelii:

„Jest to bowiem rzecz dobra i miła w oczach Zbawiciela naszego, Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy.

Albowiem jeden jest Bóg,
jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek,
Chrystus Jezus,
który wydał siebie samego na okup za wszystkich
jako świadectwo we właściwym czasie.

Ze względu na nie ja zostałem ustanowiony głosicielem i apostołem, nauczycielem pogan we wierze i prawdzie.”

To jest naszą misją: zanurzyć się w Ewangelii Jezusa Chrystusa, by była w naszym umyśle abyśmy ją znali; by była na naszych ustach abyśmy ją głosili; by była w naszych sercach abyśmy nią żyli. To są zasady, według których oceniamy świat, w którym żyjemy, by wiedzieć jak postąpić w stosunku do tego, co ukazuje się naszym oczom.

To jest sednem szafarstwa. **Postrzegamy** świat, rozpoznajemy własne możliwości pomocy i **oceniamy** wszystko według Ewangelii Jezusa Chrystusa. I wtedy bierzemy się do **działania**. Otóż, jedną rzeczą, którą nasz Pan chwalił w przewrotnym rządcy w dzisiejszej Ewangelii, jest jego przenikliwość w używaniu daru inteligencji, aby wydostać się z problemu, przed którym stanął – groziła mu utrata pracy. Jezus nie pochwała kombinatorstwa, ale mówi o ludziach, których osądy nie są dokonywane zgodnie z Ewangelią, ale zgodnie z ich własnym egoizmem, choć jednak wykorzystują w twórczy sposób otrzymane przez Boga talenty. Tak jak w tej historii, którą opowiedziałem na początku – by zdobyć zwykłą mamonę i drobiazgi, ludzie używają wielkiej kreatywności. Podobnie i ten szafarz, zarządca, użył godnej podziwu mądrości i inteligencji, którą dał mu Bóg,

choć było to dla samolubnych potrzeb. Musimy umieć wykorzystać własną inteligencję, kreatywność i talent na chwałę Boga i służbę bliźniemu i czynić co najmniej tak dobrze, jak czynią ci, którzy służą mamonie. Nieuczciwy zarządca umiał ocenić sytuację w jakiej się znalazł i postąpił skutecznie, chociaż zasady, według których postąpił były skorumpowane. Użył umysłu do złego celu, kierując się złymi zasadami, ale działał skutecznie, chociaż w złej sprawie. Naszym zadaniem jest działać skutecznie w słusznej sprawie. **Spójrz, oceń i działaj.** To jest światło przewodnie, zasada i metoda, która od dawna leży w centrum życia ewangelicznego sług naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Dziś, w niedzielę, która w całej archidiecezji poświęcona jest szafarstwu, jesteśmy zachęceni do efektywnego korzystania z darów, które otrzymaliśmy od Pana. Nie do samolubnych celów, jak to czynił szafarz w dzisiejszej Ewangelii, ale na chwałę Boga i służbę bliźniemu. To jest nasza misja: **dostrzegać** potrzeby wokół nas, **oceniać** nie według naszego egoizmu, ale według Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa, a następnie **działać** ostrożnie, jasno, twórczo i skutecznie, aby służyć tym, którzy są w potrzebie.

W ten sposób uobecniamy w doczesnym świecie miłość naszego Pana Jezusa Chrystusa. Jesteśmy tu bowiem Jego przedstawicielami, jesteśmy Jego posłańcami. On nas wzywa do korzystania z darów, którymi nam obficie obdarzył. W tym krótkim czasie, jaki dany nam jest na tym świecie, okażmy naszą miłość do Pana Boga poprzez skuteczne kochanie innych w sposób, który im pomoże. Spójrzmy na naszą parafię: spójrzmy na możliwości pracy razem jako parafianie, aby się wzajemnie umacniać, wykorzystywać indywidualne talenty do budowania wspólnoty parafialnej i diecezjalnej, służyć bliźnim i czynić to na chwałę naszego Pana. Niech to będzie nasze zobowiązanie w tę niedzielę szafarstwa: **dostrzec** potrzeby, **ocenić** według prawd Ewangelii i wykorzystać dary, które Bóg nam dał, aby skutecznie **działać** na chwałę Boga i służbę bliźniemu.